

Не се шегувамъ; нѣмамъ врѣме за шаги, говорїхъ ти сериозно: да не искашъ да ми исцѣришъ и болката на кеси-ята, както мене или болѣстта отъ ужасния человѣкъ?

— Та за какъвъ ме взимашъ, нима за доландардженъ?

Никакъ. Почтенъ си человѣкъ, честенъ си докторъ, по-знаямъ те отколѣ, но все ми се чини, че съ заема си искашъ да ти платъмъ твърдѣ скажо за мнимо докторските ти визити и за извиканата отъ тебе же невинна моя подигравка.

— Да ме упази Богъ, казва, да съмъ помислилъ нѣкога за такъво нѣщо и да пожелаихъ да правя добро отъ приятелство и въ сѫщото врѣме за користъ.

Разумѣва се, това би било срамно и грѣшно, да се напъвашъ противъ силитъ си и да се товаришъ на хората силомъ да имъ правишъ добрини, особито когато и самъ видишъ, че не ѝхъ искашъ отъ тебе, па врѣхъ всичко и безкористно.

— Но ти нѣма да ми откажешъ, я?

Какъ да ти откажъ, спасителю мой? Мойтѣ съпѣщи сѫ отворени за тебе, нали ще ми погърнешъ заемнѣтото съ лихва? Позволявамъ ти да брѣкнешъ и бѣркашъ колкото щешъ въ тѣхъ, да трънувашъ и да си вземешъ на заемъ, колкото добрини ми си заемналъ въ продължение на нашето взаимно приятелско познаничество, сирѣчъ колкото пустота си турилъ и намѣришъ въ тѣхъ.

— Какви сѫ тия празни, които ми говоришъ?

Ако имашъ намѣреніе да ми заемнешъ, добре; ако не, какъ ми просто, нѣмашъ, или имашъ, а не давашъ, и азъ щѫ си идѫ безъ нищо. Азъ щѫ си идѫ, и за сетнините ми ти мисли: ти ще отговаришъ прѣдъ Вѣчния Съдия, който вижда и чете тайните замисли въ сърдцата на хората!

Бошъ лафъ сѫ тия. Ако бѣше това истина, Богъ щѣши да ти извика прѣвъ: спри, негоднико, не омайвай очите на свѣта съ твоите прѣструвки, не затуляй ушите на хората съ твоите басни.

Както слѣдваше, най-сетиѣ Кибритовъ пламна, очите му свѣтиха тѣй, щото и шаренитѣ стъкла отъ очилата му не можахъ да скриватъ яростта му. Той скочи на нозѣ, стиснахъ си дясната пльосница и рече: Помни си това: ще дойде голѣмъ денъ малка пита, като утрѣ ще си видимъ смѣтките; не се надѣвахъ на твоето безчеловѣчие!

Както не се надѣвахъ, че ще те видѣхъ такъвъ безчливъ, отговорихъ.

— Ти скажо ще ми платишъ за нанесеното оскърбление!